

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/27/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3722201639
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2022:3722201639.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o maloletú D. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K. G., dieťa rodičov D. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G., V. XXXX/XX, toho času E. S. XXX, právne zastúpená JUDr. Mariánom Rojkom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Železničná 90/12, IČO: 42 020 921 a Y. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. G., V. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Róbertom Faturcom, advokátom so sídlom Považská Bystrica, Centrum 18/23, IČO: 46 528 644, o zmene úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

Súd návrh matky **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa podaným návrhom domáhala zverenia maloletej dcéry D. do svojej osobnej starostlivosti a určenia vyživovacej povinnosti otcovi vo výške 100,- eur mesačne od podania návrhu, ktoré výživné by poukazoval do 15. dňa v mesiaci vopred k jej rukám. V návrhu uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06.10.2020, sp. zn. 7P/10/2020, právoplatným dňa 23.10.2020 súd zveril maloletú D. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s tým, že osobnú starostlivosť o maloletú majú rodičia zabezpečovať striedavo v týždňových intervaloch, otec od piatka v nepárnom týždni a matka od piatka v párnom týždni tak, že si maloletú vyzdvihnú po skončení vyučovania v triede alebo v školskom klube X. Základnej školy v K. G. a uložil maloletej i rodičom výchovné opatrenie, podrobiť sa sociálnemu poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny K. G. za účelom stabilizácie rodinného prostredia a zlepšenia vzájomných vzťahov rodičov po dobu šiestich mesiacov, od právoplatnosti rozsudku. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 01.07.2021, sp. zn. 11P/28/2021, súd zrušil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej vo výške 40,- eur. Matka poukázala na ustanovenie § 26 zákona o rodine a má za to, že od poslednej úpravy rodičovských práv a povinností došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu súdneho rozhodnutia, ktorá zmena bude v záujme maloletej. Dôvodom na zmenu je tiež i nedodržiavanie rozhodnutia a bránenie druhému rodičovi v styku s dieťaťom a zmenený zdravotný stav otca, ktorý znemožňuje poskytovanie riadnej starostlivosti. Rovnako aj nariadené výchovné opatrenie nespĺnilo svoj účel, nedošlo k zlepšeniu vzájomných vzťahov medzi rodičmi, ba práve naopak, tieto sa zhoršili, čo má nepriaznivý vplyv na dcéru. Dňa 08.04.2022 si mala prísť po dcéru do školy po vyučovaní, avšak učiteľka jej oznámila, že D. do školy neprišla. Kontaktovala otca, ktorý však nedvíhal telefón, neodpovedal na SMS správa a nereagoval ani na privolanú policajnú hliadku. S dcérou sa skontaktovala až v sobotu doobeda nasledujúceho dňa, ktorá jej oznámila, že nemá za ňou prísť, pričom neskôr súhlasila so stretnutím pred panelákom a následne dcéra s ňou odišla aj domov, kde pri hre jej povedala, že k nej chcela ísť, avšak musela povedať, že nepôjde. Z uvedeného je jednoznačné, že navrhovaná zmena rozhodnutia je v záujme dcéry aj s poukazom na zhoršený

zdravotný stav otca, ktorý má vážne zdravotné problémy so zrakom, čo je okolnosť znemožňujúca riadnu starostlivosť o dieťa z hľadiska jeho bezpečnosti, plnenia školských povinností a podobne. Matka na preukázanie svojich tvrdení predložila Zápisnicu o trestnom oznámení zo dňa 08.04.2022 a Uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v K. G., odboru kriminálne polície zo dňa 28.04.2022, ČVS: ORP-113/1-VYS-PB-2022.

2. Otec ani kolízny opatrovník sa k návrhu písomne nevyjadrili.

3. Kolízny opatrovník na pojednávaní odporučil návrh matky zamietnuť s poukazom na vyjadrenie psychologičky, s ktorou danú situáciu konzultoval a ktorá nevidí toho času žiaden dôvod na zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej D.. Je pravdou, že maloletá pri osobnom pohovore uviedla, že chce byť viac s mamou, avšak z jedného rozhovoru nie je možné vyvodiť záver, že to tak v skutočnosti aj má byť. Má za to, že tu ide o konflikt rodičov, ktorý si musia rodičia vyriešiť sami medzi sebou.

4. Právny zástupca matky poukázal na skutočnosť, že súd by mal pri rozhodovaní brať do úvahy aj vyjadrený názor dieťaťa a prihliadnuť na zdravotný stav otca, ktorý mu neumožňuje pracovať a riadne sa starať o maloletú D..

5. Právny zástupca otca uviedol, že zdravotný stav otca sa v čase pôvodného rozhodnutia vôbec neskúmal, pričom tento sa otcovi nezhoršil, ba práve naopak, zlepšil sa a otec začal aj pracovať.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov a prečítaním, resp. oboznámením obsahu spisov tunajšieho súdu sp. zn. 7P/10/2020 a 11P/28/2021, Zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 08.04.2022, Uznesenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru v K. G., odboru kriminálne polície zo dňa 28.04.2022, ČVS: ORP-113/1-VYS-PB-2022, Správy psychologičky Mgr. S. I. zo dňa 10.10.2022 a zistil nasledovný skutkový stav veci:

7. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06.10.2020, sp. zn. 7P/10/2020-36, právoplatným dňa 23.10.2020, súd zveril maloletú D. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov od právoplatnosti rozsudku s tým, že osobnú starostlivosť o maloletú budú rodičia zabezpečovať striedavo v týždňových intervaloch, otec od piatku v nepárnom týždni tak, že maloletú vyzdvihne vždy v piatok po skončení vyučovania v triede alebo školskom klube X. Základnej školy v K. G. a matka od piatku v párnom týždni tak, že maloletú vyzdvihne vždy v piatok po skončení vyučovania v triede alebo v školskom klube X. Základnej školy v K. G.. Z obsahu spisu, zo správy kolízneho opatrovníka, vyplýva, že maloletá má pozitívny citový vzťah k obojom rodičom, je prítomný pozitívny fyzický aj citový kontakt maloletej ako k otcovi, tak aj k matke (objatie, chytenie za ruku, pritúlenie sa). Maloletá rovnako popisovala pozitívne zážitky s oboma rodičmi, v tomto smere nepociťovať zo strany maloletej rozdiely. Režim striedavej osobnej starostlivosti rodičia realizovali na základe vlastnej dohody už od júla 2020, kde maloletej sa takéto striedanie páčilo, bola pokojná, v projekcii zrkadlila láskavosť, opateru, pozitívne vzťahy, pričom v minulosti bez režimu striedavej osobnej starostlivosti maloletá prejavovala agresivitu, napätie, zrkadlila hnev a zmätenosť. Obaja rodičia deklarovali, že režim striedavej osobnej starostlivosti má na maloletú pozitívny vplyv. Z priebežnej správy Občianskeho združenia P. bolo zistené, že režim striedavej osobnej starostlivosti na základe dohody rodičov viedol k pozitívnym zmenám. Po návštevách domácností oboch rodičov bolo konštatované, že matka ako aj otec dokážu v plnej miere zabezpečiť saturáciu kľúčových potrieb maloletej, ktoré okrem potrieb istoty a bezpečia stimulujú aj rozvojové potreby dieťaťa. Striedanie v domácnostiach prebieha v súlade s potrebami maloletej D.. Zo spisu žiadnym spôsobom nevyplýva, v čase tejto úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej bol posudzovaný zdravotný stav otca, resp. že by jeho zdravotný stav nebol v súlade s výkonom striedavej osobnej starostlivosti.

8. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 01.07.2021, sp. zn. 11P/28/2021-17, právoplatným dňa 12.07.2021, súd zrušil vyživovaciu povinnosť otca k maloletej D., ktorá vyživovacia povinnosť bola upravená rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 06.10.2020, sp. zn. 7P/10/2020-36, v sume 40,- eur, počnúc právoplatnosťou tohto rozhodnutia. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca bola zrušená na základe rodičovskej dohody uzatvorenej na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny K. G., Odbore sociálnych vecí a rodiny, Referáte poradensko - psychologických služieb dňa 01.06.2021.

9. Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 08.04.2022 bolo preukázané, že matka sa v stanovený deň dostavila na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v K. odboru kriminálnej polície za účelom oznámenia skutočností nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin jej bývalým manželom, otcom maloletej, ktorý dcéru dňa 08.04.2022 nedoviedol do školy, nereagoval na jej telefonáty a SMS správy. Až po dvoch hodinách kontaktovania jej odpísal, že dcéra k nej nechcela ísť. Po konzultácii s kurátorkou si išla dcéru vyzdvihnúť z miesta trvalého pobytu otca maloletej, avšak tento jej nedvíhal telefón, neodpisoval na správy a ani jej dcéru neprivedol. V závere oznámenia uviedla, že vzťahy s bývalým manželom nevníma ako narušené, pričom dcéra sa jej pri telefonáte deň predtým opýtala, hoci sa bála otázku položiť, či môže ostať ešte u otca.

10. Uznesením Okresného riaditeľstva Policajného zboru v K. G., odboru kriminálnej polície zo dňa 28.04.2022, ČVS:ORP-113/1-VYS-PB-2022, vyšetrovateľ odmietol trestné oznámenie matky vo veci podozrenia zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť Y. N., otec maloletej, nakoľko nebol daný dôvod na začatie trestného stíhania alebo postup podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku, keďže oznamovateľka, matka maloletej doposiaľ nevyužila opatrenia v civilnom procese, čím nemohlo dôjsť a ani nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona a ani iných trestných činov uvedených v osobitnej časti Trestného zákona.

11. Zo správy psychologičky Mgr. S. I. zo dňa 10.10.2022 vyplýva, že maloletá D. bola zaradená do terapeutickú spoluprácu od novembra 2021. Dieťa prichádzalo s problémami v adaptácii na rodičovský konflikt, trpelo strachmi, úzkosťami a ďalšou symptomatikou. Na sedenia je maloletá privádzaná oboma rodičmi, avšak otcom vo väčšej miere, nakoľko on sám bol iniciátorom zahájenia spolupráce s dieťaťom. Maloletá má pozitívny vzťah k obom rodičom, negatívne však vníma konflikt, ktorý medzi nimi prebieha. Dieťa sa v dôsledku negatívneho rodičovského vzťahu cíti byť „nútené“ k preferencii jedného z rodičov, čo u nej spôsobuje tlak a prehlbuje frustráciu. V dôsledku tejto skutočnosti dochádza u dieťaťa k potláčaniu vlastných potrieb a emócií, ktoré by podľa maloletej mohli byť v rozpore s postojom rodičov. Maloletá vníma, že rodičia sa vzájomne nemajú radi, nedôverujú si, a teda ani ona sama si „nedovolí“ spontánne vyjadrovať pozitívne emócie k tomu rodičovi, ktorý práve nie je prítomný. Obaja rodičia sa snažia zabezpečovať potreby dieťaťa, nevidí ani u jedného z nich zanedbanie starostlivosti. V prípade hendikepu otca, oslabeného zraku, môže toho času vylúčiť, že by nedokázal vykonávať plnohodnotnú starostlivosť o dcéru. Vzhľadom k dlhodobej spolupráce s maloletou D. (aj v minulosti počas pôsobenia na úrade práce), má jednoznačne za to, že zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov pomohlo vytvoriť pre dieťa bezpečné - oddelené - prostredie, v ktorom bolo preň možné slobodne prežívať vzťah s oboma rodičmi. Najmä v období, kedy bol rodičovský konflikt na čas utlmený, prebiehal proces „hojenia“ dieťaťa, D. sa stávala otvorenejšou, komunikovala o svojich emóciách, zbavovala sa svojich strachov a znižovala sa jej úzkosť. Postupom času sa konflikt medzi rodičmi však opäť začal prehlbovať a maloletá zároveň začala znova prežívať tlak, ktorý sa v istom období premietol až do odmietania matky, t.j. nechcela ísť od otca k nej. Spoločne s rodičmi pracovali na preklenutí tohto obdobia, kde v tom čase zo strany otca prichádzala otvorená snaha riešiť tento problém, nakoľko si uvedomoval dôležitosť materskej osoby v živote dieťaťa bez ohľadu na ich vzájomné vzťahy. Navrhovanú zmenu režimu toho času vníma skôr v prianí rodiča ako v uvedomelom prianí dieťaťa, nakoľko túžba po zmene doposiaľ nikdy nebola dieťaťom prezentovaná, a to ani na verbálnej, ani neverbálnej úrovni. Až na dnešnom stretnutí (10.10.2022) maloletá manifestovala, že už býva len s mamou (podľa informácií psychologičky je striedavá osobná starostlivosť stále v platnosti, avšak dieťa už je orientované iným smerom). Podľa slov maloletej, otec o tom ešte nevie, lebo mama povedala, že by sa hneval. Na otázku, čo sa zmenilo, že už s otcom nebýva, či si praje byť viac s mamou, maloletá odpovedala: „je mi nepríjemné o tom hovoriť, už mamina so mnou o tom dlho hovorila“. Z rozhovoru s dieťaťom nezaznamenala nijaké osobnostné ani situačné negatívne postoje voči otcovi, vyjadrenia maloletej sa javili byť skôr mechanického charakteru. Na základe vyššie uvedeného psychologička toho času nevidí na strane dieťaťa dôvod na zrušenie striedavej osobnej starostlivosti. Túto potrebu vníma skôr ako dôsledok rodičovského konfliktu, ktorý považuje za nutné riešiť na rodičovskej úrovni.

12. Matka vypovedala, že návrh podala na základe vyjadrenia dcéry, ktorá jej povedala, že chce byť viac s ňou, pričom dôvod na zmenu rozhodnutia vidí aj v zlom zdravotnom stave otca, je slepý a má strach, aby sa dcére niečo nestalo. Pokiaľ ide o úpravu rodičovských práv, striedavá starostlivosť sa realizuje v

zmysle rozsudku, maloletú si pravidelne striedajú v týždenných intervaloch vždy v piatok. Tento týždeň má dcéru ona. Maloletá sa jej vie posťažovať, že otec s ňou nikam nechodí.

13. Otec pri výsluchu namietal tvrdenia matky a má za to, že nevhodné podmienky sú práve u matky. Maloletá mávala často výbuchy hnevu, navštevuje odborné poradenstvo a psychologičku, ktorá psychologička nezvládanie zlosti zadefinovala ako problémy vyplývajúce z prostredia matky. V súčasnej dobe s maloletou nie sú výchovné problémy. Ani raz sa nestalo, že by maloletá odmietla alebo nechcela s ním ísť, ba práve naopak, viackrát povedala, že nechce ísť k mame. Je pravdou, že má zdravotné problémy, štatút ťažko zdravotne postihnutého, avšak tento má od roku 2006, a teda nejde o novú skutočnosť, ktorá by sa vyskytla v priebehu upravenej striedavej starostlivosti, pričom zdravotný stav sa mu zlepšuje, je výrazne lepší ako bol v čase zverenia maloletej do striedavej osobnej starostlivosti, a tento mu vôbec nebráni v riadnej starostlivosti o dcéru.

14. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

15. Podľa čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

16. Podľa čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolností, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocity viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvod vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

17. Podľa § 24 ods. 4 zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

18. Podľa § 26 zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

19. V konaniach vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní súdu najlepší záujem maloletého dieťaťa (čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa; čl. 5 Zákona o rodine). V prípade rozhodovaní o osobnej starostlivosti o maloleté dieťa musí súd zisťovať najmä vhodnosť výchovného prostredia u každého z rodičov, ich podmienky, osobnostné predpoklady pre starostlivosť a výchovu, vzájomné vzťahové väzby. Okrem toho musí byť pri rozhodovaní venovaná názoru maloletého dieťaťa náležitá pozornosť zodpovedajúca veku a rozumovej vyspelosti maloletého dieťaťa.

20. V prípade rozhodovania o osobnej starostlivosti rodičov o maloleté dieťa musí konajúci súd vychádzať z premisy, že záujmom maloletého dieťaťa je, aby bolo v osobnej starostlivosti oboch rodičov, ktorý záujem sa odzrkadlil aj v zákonnej úprave obsiahnutej v ustanovení § 24 ods. 2 Zákona o rodine

(ak sú obaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa). Zákon teda stanovuje pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej starostlivosti oboch rodičov podmienky, ktorými sú: 1. rodičia musia byť spôsobilí dieťa vychovávať, 2. rodičia musia mať o výchovu dieťaťa záujem, 3. zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bude v záujme maloletého dieťaťa a 4. striedavou osobnou starostlivosťou oboch rodičov budú lepšie zabezpečené potreby maloletého dieťaťa.

21. Ak sú tieto zákonné podmienky splnené, musí byť maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a súd nemôže striedavú osobnú starostlivosť vylúčiť z dôvodu, že jeden z rodičov s ňou nesúhlasí, pretože chce mať dieťa vo výlučnej osobnej starostlivosti. Dôvody, ktoré môžu viesť súd k tomu, aby maloleté dieťa nezveril do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov musia mať vždy oporu v ochrane najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. K takým dôvodom by mohli patriť napríklad špecifický zdravotný, či psychický stav maloletého dieťaťa, veľmi veľká vzdialenosť bydliska oboch rodičov alebo vážne narušená, či neexistujúca komunikácia medzi rodičmi.

22. Na aplikáciu ustanovenia § 26 Zákona o rodine, zákon predpokladá vznik zmeny pomerov, ktorá zmena môže byť tak na strane niektorého z rodičov (strata zamestnania, závažné ochorenie a pod.) ako aj na strane maloletého dieťaťa, najmä jeho potrieb (vek, štúdium, zdravotný stav a pod.). Pod pojmom zmena pomerov treba rozumieť však len zmenu podstatnú a závažnú, nie zmeny krátkodobého charakteru, t.j. malo by ísť o podstatné zmeny v tých skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností.

23. V zmysle rozhodnutia R 97/1967, zmena pomerov odôvodňuje zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa len vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia maloletého dieťaťa. Tak je to obvykle v tých prípadoch, v ktorých sa skôr vykonaná úprava výchovy maloletého dieťaťa stane vzhľadom k zmene pomerov úpravou, ktorá naďalej nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky na zdarný vývoj dieťaťa.

24. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a jednoznačne dospel k záveru, že úpravu rodičovských práv a povinností k maloletej D., tak ako žiadala matka, toho času nie je možné akceptovať vzhľadom na skutočnosť, že od ostatnej úpravy rodičovských práv a povinností k maloletej, kedy bola maloletá zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá zmena by bola podstatná a závažná a odôvodňovala by zmenu úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu ako to má na mysli ustanovenie § 26 Zákona o rodine.

25. Z listinných dôkazov, hlavne z vyjadrenia psychologičky, v ktorej dispenzári sa maloletá D. nachádza, bolo nepochybne preukázané, že striedavá osobná starostlivosť mala a má na maloletú pozitívny vplyv, dieťa si vytvorilo bezpečné oddelené prostredia, v ktorých slobodne prežíva vzťah k obojom rodičom, ku ktorým má vybudované silné pozitívne vzťahové väzby prejavujúce sa v pozitívnom fyzickom aj citovom kontakte, z čoho vyplýva, že dieťa sa na takéto usporiadanie rodiny adaptovalo, priľnulo nielen k matke ale aj k otcovi.

26. Hoci je pravdou, na čo poukazovala aj matka, že otec má zdravotný hendikep (problém zo zrakom), avšak tento ako sám uviedol, má od roku 2006 a mal ho aj v čase ostatnej úpravy rodičovských práv a povinností, kedy bola maloletá zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, a teda nejedná sa o žiadnu novú podstatnú skutočnosť. Tak z vyjadrenia psychologičky ako aj v pôvodnom konaní z vyjadrenia občianskeho združenia familiam, vyplynulo, že otec je schopný sa o svoju dcéru plnohodnotne postarať. Sám otec na pojednávaní uviedol, že jeho zdravotný stav je lepší ako v čase úpravy striedavej osobnej starostlivosti, ktorý mu dovoľuje už aj pracovať.

27. Ak matka ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností, okrem zdravotného stavu otca, uvádzala i nedodržiavanie právoplatného rozhodnutia zo strany otca s poukazom na situáciu zo dňa 08.04.2022, sama do zápisnice o trestnom oznámení uviedla, že večer predtým, keď s dcérou telefonovala, jej táto povedala, že u otca by rada ešte ostala. Do dňa pojednávania (13.10.2022) súd ani nezistil, že by matka, hoci tvrdí, že otec nedodržiava rozhodnutie, podala voči

otcovi návrh na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých. Taktiež matka zmenu rozhodnutia dôvodila zlými vzájomnými vzťahmi s otcom dieťaťa, ktoré sa odzrkadľujú v nepriaznivom vplyve na maloletú, avšak opäť v spomínanej zápisnici konštatovala, že vzťahy s bývalým manželom vôbec nevníma ako narušené.

28. I keď maloletá pri osobnom pohovore s kolíznym opatrovníkom, tomuto uviedla, že chce byť viac sa s mamou, samotný kolízny opatrovník poukázal na to, že z jedného rozhovoru nie je možné povedať, či to tak dieťa naozaj chce a vyvodíť z toho adekvátny záver. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti vyjadrenie psychologičky, v zmysle ktorého sama psychologička na základe sedení s maloletou realizovaných počas dlhšieho obdobia, vníma zmenu režimu zo strany matky skôr v príní rodiča ako v príní dieťaťa, keďže túžbu po zmene maloletá prezentovala až na sedení konanom dňa 10.10.2022, pričom návrh bol na súd podaný dňa 07.06.2022, a dovtedy takúto skutočnosť nespomenula, či už na verbálnej alebo neverbálnej úrovni. Taktiež ani z rozhovoru s maloletou neboli zaznamenané žiadne situačné alebo osobnostné negatívne postojí voči otcovi. Vyjadrenie maloletej dňa 10.10.2022 sa javilo skôr mechanického charakteru, pričom sama maloletá na terapii uviedla, že mama jej už dlho hovorila, že s otcom nebude bývať.

29. Pokiaľ právny zástupca matky poukazoval na skutočnosť, že súd by mal brať do úvahy prejavenný názor a záujem maloletého dieťaťa, tento súd pri svojom rozhodovaní vzal na zreteľ, avšak záujem maloletého dieťaťa treba chápať nielen iba podľa jeho vyjadreného názoru, ktorému súd venoval náležitú pozornosť zodpovedajúcu veku a rozumovej vyspelosti osemročného dieťaťa, ale čo najextenzívnejšie, a teda aby predovšetkým vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancii a harmónii, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových i fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju.

30. V intenciách vyššie uvedeného, teda, že od poslednej úpravy rodičovských práv a povinností nešlo k žiadnej závažnej, resp. podstatnej zmene pomerov, či už na strane rodičov alebo maloletého dieťaťa, ako aj s poukazom na odborné vyjadrenie psychologičky a odporúčanie kolízneho opatrovníka, súd návrh matky zamietol, nakoľko realizáciou striedavej osobnej starostlivosti je toho času najlepšie zabezpečený záujem maloletej D..

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku.

32. Záverom súd uvádza, že v prípade, ak rodičia maloletej majú medzi sebou konflikt a nedorozumenia ako to uvádza aj psychologička a kolízny opatrovník nie je vhodné a už vôbec nie žiadúce, aby do svojho problematického vzťahu zaťahovali svoje vlastné dieťa a svojim správaním ho tzv. nútili si vyberať medzi rodičmi, čím sami rodičia spôsobujú maloletej tlak a prehľujú frustráciu. Nie je možné vnímať dieťa ako „nástroj odplaty/pomsty“.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku j e prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia rozsudku cestou Okresného súdu Považská Bystrica na Krajský súd v Trenčíne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v podanom odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, uvedenie spisovej značky, čo sa ním sleduje a podpis; § 127 ods. 1, 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, a) že neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. a/ až h/ CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).